

EUROPESE HYPOCRISIE

Door Victor A.C. Remouchamps. Luitenant-kolonel der Artillerie (b.d.)

Militair en politiek analist

Mei 2018.

Inleiding

De Europese reacties op het opzeggen van de *Joint Comprehensive Plan of Action*, beter bekend onder de titel 'Iran-overeenkomst' of 'atoomdeal', heeft onderstreept waar het bij de Europeanen werkelijk om draait. Om inkomsten voor de grote nationale concerns.¹ Dat is gezien de mistige manipulaties rond en omzeilingspogingen van het sanctie regime tegen Rusland, geen echte verrassing voor de serieuze Rusland- en Iranvolger. Daarom moeten de verontruste reacties uit de verschillende Europese kampen met een emmer zout genomen worden, zoals *"opzeggen van het verdrag zal de onrust in het Midden Oosten doen toenemen ... Iran heeft nu echt de gelegenheid om een nieuwe poging te starten een kernwapen te produceren...* In het Witte Huis maakt dat geen enkele indruk en daar zijn goede redenen voor.

Europees gehuil

Blijkbaar hebben Europese functionarissen die deze teksten hebben uitgesproken, de luiken richting Damascus en Teheran stevig gesloten gehouden. Immers de onrust is mede door de inspanningen van Iran in Syrië, aan de grenzen van Israël en de openlijke steun aan Hezbollah en Hamas al tot het kookpunt gestegen.

Wat die nieuwe poging betreft? Misschien eerst even deze uitspraak van David Albright, een voormalig lid van het VN- Inspectieteam, tot de hersens laten doordringen:

"Iran, which had promised to denuclearize under the JCPOA, hid a "sleeping" nuclear weapons program. . .

...the purpose of this new program was to keep alive capabilities and know-how to manufacture the bomb, including by assigning people with relevant expertise scientific work to keep their knowledge up to date for that purpose.

This program went underground and was maintained so it can 'pop up' again at will to quickly resume efforts to produce nuclear weapons...

that Iran maintained the archive proved Iran has directly breached JCPOA".

Duidelijke taal van een man die weet waarover hij praat.

Frederica Morgherini,² *"High Representative of the Union for Foreign Affairs and Security"* van de EU en van huis uit al een fervent tegenstander van het "kapitalistische Amerika", heeft in haar grenzeloze geborneerdheid "onthult" dat geld de belangrijkste drijfveer is om het verdrag met Iran staande te houden. Het niet-gekozen neomarxistische lichtgewicht sprak met een verbeterd gezicht, dat "Europa door zal gaan met het zich houden aan de overeenkomst". Ze benadrukte daarbij impliciet dat Europa wel en Iran zich niet aan de afspraken hoefde te houden. Immers, geld moet blijven rollen en het liefste richting Parijs, Brussel en Berlijn. Overigens moet zelfs dit laatste worden genuanceerd: de Duitse export

naar Iran omvat een gering percentage van de totale Duitse export. Doch men hoopt op grotere orders.

Trump heeft bij zijn afkondiging uit de overeenkomst te stappen, nadrukkelijk als aanvullende waarschuwing gesteld dat “*bedrijven die zich zouden schuldig maken aan het steunen van het Iraanse regime*” ook door de Verenigde Staten worden gesanctioneerd. In de echte mensenwereld zal Trump c.s. ieder Europees bedrijf of iedere bank met sancties straffen. Dat dreigement zal de animo om met de mullah’ s en Nationale Revolutionaire Garde in Teheran zaken te doen, ernstig bekoelen.

Onbetrouwbare partners

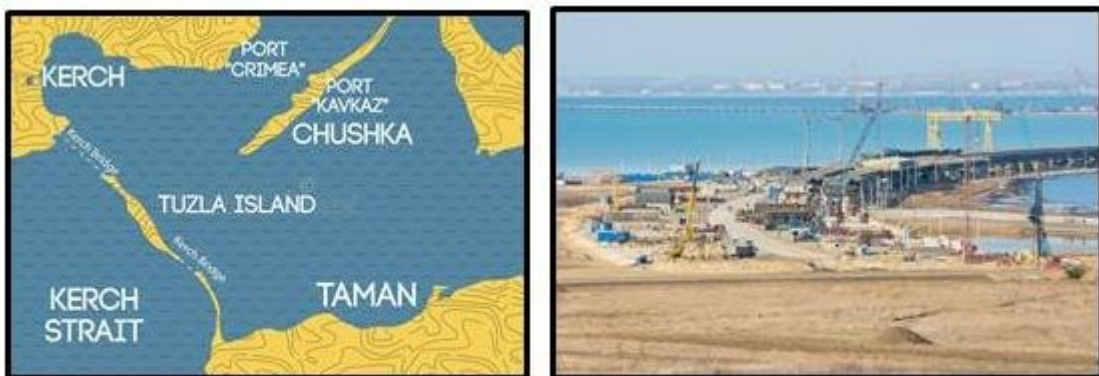
Voor haar reis naar Trump heeft Merkel zich gewillig voor het karretje van de Duitse concerns laten spannen. Blijkbaar zijn de handelsrelaties met Iran net zo belangrijk als die met Rusland. Het Duitse bedrijfsleven heeft herhaaldelijk in Berlijn aangedrongen om de Europese sancties voor Rusland op te doen zeggen of ten minste te verzachten. Volgens hen vallen handelstransacties en politiek niet samen. Dat zij daar heilig in geloven heeft o.m. de aanleg van de Nordstream-2 pijpleiding en de Krim-brug al aangetoond.

Duitse en Nederlandse bedrijven blijken al langer min of meer succesvolle handelsrelaties met Russische bedrijven aan te gaan, zoals de verdubbeling van de Nordstream-pijpleiding³ bevestigt. Voor de aanleg van de pijpleiding die door de Oostzee van Vyborg in Rusland naar Greifsmark in Duitsland loopt, heeft Gazprom in 2005 met twee Duitse bedrijven EON en *BASF/Wintershall*⁴ een verdrag gesloten. De eigenaar van de pijpleiding is een dochteronderneming van het Russische staatsbedrijf *Gazprom; Nordstream AG*, en voormalig bondskanselier Gerhard Schröder werd door de Russen aangesteld als voorzitter van de Raad van Commissarissen. Het aantal aandeelhouders werd meerdere keren aangevuld. In 2007 met de *Nederlandse Gasunie* en in 2010 met het Franse *GDF Suez*. In het aanlegplan was de mogelijkheid ingebouwd om de pijpleiding door te trekken naar Nederland en het VK.

Na de bezetting van de Krim en de inval van door Moskou gesteunde militanten in het oosten van de Oekraïne, sloot *Gazprom* in 2015 een verdrag met *EON, BASF, OMV, ENGIE*⁵ en *Shell* om de capaciteit van de pijpleiding te verdubbelen. Een investering van rond de € 10 miljard waarvan 51% op het conto van *Gazprom* zou komen. Nog geen jaar na het sluiten van het verdrag trokken de Europese partners zich terug na de verklaring van het Internationale Energie Agentschap, dat Rusland die dominante positie als politiek middel zou kunnen gebruiken, en de constatering dat een uitbreiding milieugevolgen kon hebben. *Gazprom/Moskou* wil het project toch doorzetten, maar kan het restant van de investering niet alleen ophoesten en zou daarvoor op de kapitaalmarkt moeten lenen. Door de Westerse sancties is lenen niet mogelijk en moet een andere oplossing gevonden worden. Hoewel de Europese partners zich terugtrokken, hebben ze hun investeringsopties toch opengehouden. Daarom kunnen ze nog steeds een sturende rol spelen bij het vinden van de financiële oplossing waar *Gazprom* koortsig naar op zoek is. *ENGIE*⁶, *OMV*,⁷ *UNIPER*,⁸ *Wintershall*⁹ en twee Nederlandse bedrijven - *Koninklijke Shell* en *de Gasunie* - blijken van plan te zijn om Moskou een handje te helpen, waarbij zij zich niet storen aan de sancties die sinds 2014 aan Rusland zijn opgelegd en in 2017 verscherpt.

In de Krim zijn twee grote energiecentrales in aanbouw. Nadat Kiev de stroomtoevoer naar de Krim had afgesloten, beloofde Poetin de Krim-bevolking dat de energievoorziening, ondanks de EU-sancties, onbelemmerd zou doorgaan en hij gaf opdracht om energiecentrales te bouwen. *Siemens* kreeg van Moskou het verzoek om twee gasturbines te leveren en voor de buitenwereld was het toen al duidelijk dat beide turbines bestemd zouden zijn om de energievoorziening van de Krim te bewerkstelligen. Het was dan ook nauwelijks een verrassing dat Moskou de twee turbines in Taman plaatste om vandaar uit de energievoorziening voor de Krim te realiseren. Het zou een geslaagde transactie zijn, ware het niet dat de media lucht kregen van deze schending van het sanctieregime tegen Rusland. *Siemens* probeert zich er nog uit te redden door te benadrukken dat zijn Russische zakenpartner *Technopromexport* de afgelopen maanden bij herhaling schriftelijk heeft beloofd dat de turbines niet naar de Krim verplaatst zouden worden en stapt daarom naar de rechter. De woordvoerder van het Kremlin heeft een andere lezing en zegt dat de turbines in Rusland met Russische onderdelen zijn gebouwd. *Siemens* betwist dat en heeft aangezegd al zijn contracten met Rusland opnieuw te zullen bekijken.

Siemens is echter niet het enige Europese bedrijf. In de slagschaduw van hun Duitse broeder proberen ook Nederlandse bedrijven het sanctieregime te omzeilen om wat geld in de beurs te krijgen. *Koninklijke Shell* is één daarvan. De firma heeft een contract met Moskou in de zak om een LNG-haven voor vloeibaar gas in Ust Luga, ten zuiden van Sint Petersburg, te bouwen, waarmee - in strijd met de sanctieregels - de gaslevering van Rusland aan diverse Europese landen via Polen en Oekraïne vermeden kan worden. Wat een zware financiële klap is voor beide landen. Polen en Oekraïne krijgen als doorvoerland van het gas een miljardenvergoeding.

Lokatie van de van de geplande Siemens turbines en de bouw van de brug over de straat van Kerch op vrijwel dezelfde lokatie

Naast *Shell* hebben twee andere Nederlandse bedrijven een kwalijke rol gespeeld bij de bouw van een brug die de Krim met het Russische vasteland gaat verbinden. Die brug heeft een grote symbolische waarde voor Moskou, omdat het beschouwd wordt als de hereniging van de Krim met het moederland Rusland. De Russische regering heeft daarom 3 miljard euro uitgetrokken voor de brug. Bijna 70% van het jaarlijkse totale budget voor verkeer. Het Hof van Justitie van de EU heeft benadrukt dat de bouw van de brug een inbreuk op de territoriale integriteit van Oekraïne is. De Nederlandse regering vindt dat deelname aan de bouw door Rusland beschouwd kan worden als erkenning van de annexatie van de Krim door Rusland. Deelname aan de bouw betekent derhalve een schending van het sanctieregime; een reden om geen contacten en contracten aan te gaan met Moskou als die een

relatie hebben met de Krim. *Dematec Equipment* uit Dodewaard werd gecontracteerd een heimachine te bouwen en *Bijlard Hydrauliek* uit Milsbeek leverde het belangrijkste onderdeel. De krachtige heimachine wordt gebruikt voor de aanleg van de pijlers voor de brug. De directeur van *Dematec*, Derk van den Heuvel, blijkt weinig problemen te hebben met het gegeven dat Russische staatsburgers mede dankzij zijn krachtige heimachine via de brug met trein en auto naar door Rusland geannexeerd gebied kunnen reizen. Volgens *De Gelderlander* waren medewerkers van het bedrijf uit Milsbeek zelf bij de aanleg van de brug in Rusland aanwezig. De bedrijven dachten de sancties te omzeilen door aan de Russische kant van de grens te werken en de heimachine werd alleen op Russische bodem ingezet.

Het Nederlandse OM onderzoekt of nog vijf niet bij naam genoemde Nederlandse bedrijven de regels hebben geschonden. De maximale boete voor bedrijven is € 820.000 en personen kunnen zes jaar gevangenisstraf krijgen. Een Nederlands bedrijf dat nog wel verdient aan de Krim is *Booking.com*. Het bedrijf valt niet onder sancties, omdat het enkel optreedt als dienst voor reserveringen door hotelgasten. Sinds de annexatie zijn dit vooral Russen.

Geld drijft schending

Uit de reis van Bodskanselier Angela Merkel en de Franse president Emmanuel Macron naar Washington om President Trump ervan te overtuigen niet uit de Iran-overeenkomst te stappen, is duidelijk geworden dat het voortbestaan van nationale concerns belangrijker is dan het straffen van een staat die zich niet aan de internationale gedragsregels wil houden en die bewust schendt om geostrategische doelen te bereiken. Terwijl de onrust in het Midden Oosten, waartegen nu wordt gewaarschuwd, reeds lang door Iran in gang is gezet. Voorts in het openbaar Moskou (dat eveneens actief is in het Midden Oosten) kapittelen en achter de neergelaten luiken lucratieve contracten met Russische staatsbedrijven sluiten.

De hypocriete Europeaan in zijn volle glorie!

Geen wonder dat de Amerikaanse president die zich onder meer ten doel heeft gesteld om het politieke moeras in eigen land definitief te dempen, geen deelgenoot wil zijn in schimmige handelstrucjes van Europa. Hypocriete activiteiten die de rotte eierengeur over het Europese continent en een deel van Centraal Azië doen verspreiden.

¹ Zie artikel "Een Derde Wereldoorlog aan de Horizont?" op de website van Stapal.

-
- ² Frederica Mogherini werd in 1996 lid van de linkse jongerenorganisatie *Sinistra giovanile*. In 2001 werd ze lid van de Nationale Raad van de *Democratici di Sinistra*, opvolger van de *Italiaanse Communistische Partij*. Later werd ze lid van het Nationaal Bestuur en het Politiek Comité van de partij. In 2003 ging ze werken bij het buitenlanddepartement van de partij, eerst als hoofd van de betrekkingen met bewegingen, daarna als coördinator van het departement en uiteindelijk als hoofd Internationale Relaties.
- ³ Tot 2006 Noord-Europese Gasleiding (NEGP) en ook wel Oostzee-gasleiding of Baltische pijpleiding genoemd, is een tweevoudige gasleiding (een deel over land en een deel door de Oostzee) voor het transport van Russisch aardgas uit het noorden van West Sibirië door de Oostzee naar Duitsland. De aanleg werd gestart op 9 december 2005 en het gas in de eerste leiding begon te stromen op 8 november 2011. 75% van de totale Russische gasproductie gaat naar Europa en die dekt 40% van de totale Europese aardgasbehoefte. Vanuit Greifsmark lopen twee pijpleidingen om de Nordstream te verbinden met het Europese gasleidingnet. Het totale investeringsbudget bedroeg € 7,3 miljard en met de gastoevoer kunnen 26 miljoen huishoudens van energie voorzien worden. De verwachte levensduur bedraagt 50 jaar.
- ⁴ Duitslands grootste olie- en gasproducent.
- ⁵ ENGIE: Franse gas- en oliegigant.
- ⁶ Engie S.A., voorheen GDF SUEZ S.A., is een Frans multinationalaal energiebedrijf dat opereert in de productie, onderhoud en distributie van elektriciteit, aardgas en duurzame energie
- ⁷ OMV De OMV Aktiengesellschaft is een Oostenrijkse aardolie-, aardgas- en chemiebedrijf. Het is het grootste bedrijf van Oostenrijk.
- ⁸ UNIPER: Duitse energieleverancier.
- ⁹ Wintershall AG is een Duitse oliemaatschappij, onderdeel van BASF. Het bedrijf is actief in verschillende regio's in de wereld met de exploratie en productie van ruwe aardolie en aardgas, en verhandelde aardgas in Europa.